

ἐκδικοῦνται κατ' αὐτοῦ παρακινουῦσαι αὐτὸν εἰς λάθη, διαταράττουσαι τὸ μνημονικόν του καὶ τὸν νοῦν παντοιοτρόπως σκοτιζουσαι.

Ὁ μέγιστος τῶν θριάμβων εἶναι ὁ τίτλος τοῦ πρώτου διδάκτορος. Ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ πατρίδι τοῦ εὐδαίμονος τούτου θνητοῦ αἰ συμπολιταὶ του τῷ ἀνεγείρουσιν ἀψίδα ἐμπροσθεν τῆς οἰκίας του, καὶ τὸ ὄνομά του ἐκτυποῦται ἐπὶ τεμαχίων κιτρίνου χάρτου, τὰ ὅποια κηρύττουσι τὴν ἐπιτυχίαν του μέχρι τῶν περάτων τοῦ Οὐρανίου Κράτους. Τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς εὐδαιμονίας ἐν πᾶσι ταῖς διηγήμασι καὶ τοῖς ποιήμασιν εἶναι τὸ ἀξίωμα τοῦ πρώτου διδάκτορος.

Πόσον διαφορετικαὶ εἶναι αἱ διδακτορικαὶ ἐξετά-
ἐν Εὐρώπῃ καὶ μάλιστα ἐν Γερμανίᾳ, καὶ πόσον τε-
θολωμέναι εἶναι αἱ ἀκτῖνες αἱ περιβάλλουσαι τὸν
πεπολιτισμένον εὐρωπαϊκὸν διδάκτορα ἀπέναντι τῆς
λαμπηδόνος τῆς περιστεφούσης τὸν ἡμιθάραρον
Κινέζον!

I. II.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Ἐκ τῶν δύο κτωτέρω ἐπιγραφῶν ἡ μὲν πρώτη ἀναγινώσκειται ἐπὶ πλακῶς κειμένης εἰς τὸν Ἀσιανὸν Ὀλυμπον Προύσης, ἡ δὲ δευτέρα ἐπὶ ἀναγλύφου εὐρισκομένου εἰς τὸν κατὰ τὸ Τζεκιρκὲν χωρίον τῆς Προύσης ἰδιωτικὸν λουτρὸν τοῦ Βαρουτζήμπεη Σελ-
εινέζ ἐνομαζόμενον.

Κατὰ τὴν ἀντιγραφὴν κατεβλήθη ἡ δέουσα προσοχή ὑπὸ τοῦ ἀποστειλάντος ἡμῖν αὐτὰς προξένου Κ. Φοίβου· ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς πολυχρονίου ἐκθέσεώς των εἰς τὴν φθοράν, τῶν γραμμάτων τινὰ ποῦ μὲν ἐξηφανίσθησαν ποῦ δὲ ἔμειναν δυσανάγνωστα.

Α'.

ΑΓΛΘΗ
ΧΡΗΣΡΟΥΓΑΜΑ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΥ
ΛΟΥΓΠΡΟΘΥΤΘ

ΟΡΟΣ

ΛΙΜΝΗΣ

ΘΝΚΟΜΞΠΡΟΣΤΙΜΟΥ
ΕΡΡΟΣΟ ΠΑΡΟΔΙΤ

Β'.

ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΣ ΕΙΛΑΤΗ
ΥΝΕΚΙ ΣΥΝ ΖΗΣΑΣΗ
ΑΥΤΩ ΕΤΗ' ΙΣ'
ΜΝΗΜΗΣ ΧΑΡΙΝ

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ὁ Ἀλέξανδρος Κοντόσταυλος οὔτε μετὰ φιλολόγων, οὔτε μετὰ ἐπιστημόνων, ἀλλ' οὔτε μετὰ λογίων ἐτάσσετο· ἀρμόζει ὅμως εἰς τὴν *Παρθώραν* νὰ ὀμιλήσῃ περὶ αὐτοῦ, διότι, ὅσον καὶ ἂν ἐξεμάνησαν κατ' αὐτοῦ ζῶντος ὁ φθόνος καὶ ἡ συκοφαντία, οὐδὲν ἤττον ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἀξιολόγως ὑπηρετησάντων τὴν πατρίδα. Ἐν Ἑλλάδι καὶ ὁ ψόγος καὶ ὁ ἔπαινος ὁμοιάζουσι πρὸς ῥύακα μικρὸν μὲν κατ' ἀρχάς καὶ σχεδὸν ἀνυδρον, οὗ τινος ὅμως τὸ λεπτότατον ρεῖθρον καταβαῖνον ἀδικκόπως προσλαμβάνει καὶ ἕτερα ῥυάκια καὶ ἐξογκοῦται, ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς χεῖμαρρον μεταβάλλεται. Διὰ τί ἐπαινοῦμεν καὶ διὰ τί ψέγομεν καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἀγνοοῦμεν. Τοσαύτη δὲ ἡ πρὸς τοῦτο ῥοπή, ὥστε πολλάκις καὶ ἄνδρες δίκαιοι, ἐχθροὶ τῆς τε ὁμολογίας καὶ τῆς κατακρίσεως, συμπαρασύρονται καὶ ρίπτουσι τὸ βάρος τῆς οἰκίας φωνῆς εἰς τὴν ἄδικον πλάστιγγα. Τοῦτο συνέβη καὶ πρὸς τὸν Ἀλ. Κοντόσταυλον. Μετὰ πολλῆς φρονήσεως καὶ ἐπιμονῆς, διότι καὶ νοῦν ἰσχυρὸν καὶ καρδίαν καρτερικὴν εἶχε, κτώρθωσε νὰ σώσῃ ἀπὸ τῶν ὀνύχων τῶν ὑπερατλαντείων κερδοσκοπῶν τὴν φρεγάταν *Ἑλλάδα* καὶ ὅμως ἀντὶ εὐγνωμοσύνης ἐποτίσαμεν αὐτὸν χολήν. Καὶ μόνον ὅτε ἐξέδοτο τὸ ἱστορικὸν τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἐνεργειῶν, πολλοὶ ἐννοήσαντες τὴν πλάνην ὡμολόγησαν προθύμως αὐτὴν, καὶ ἔτειναν πρὸς τὸν φιλόπατριν ἐκεῖνον τὴν δεξιάν. Ὁ μακαρίτης Βέλλιος ὑπῆρξεν ἐκ τούτων, ὁ Σταμ. Δάρας ἐζήτησε καὶ συγχώρησιν ὅτι ὡς μέλος τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἠδίκησε τὸν ἄνδρα, ὁ δὲ Ἀνδ. Μεταξᾶς καὶ οἰκειότατος αὐτοῦ σπεύσας ἐγένετο.

Ὁ Κοντόσταυλος, ὁ ἀρχαιότατος καὶ εὐπορώτατος τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ὁμογενῶν ἐμπόρων, παρακληθεὶς ἐπιμόνως ὑπὸ τῆς ἐν Λονδίῳ ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς ὅτε ἐκινδύνευσεν νὰ καταβροχθισθῶσι καὶ αἱ δύο φρεγάται, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν· εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἄρα ὤφειλε λόγον, καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν· ἀλλὰ καὶ εἰς ταύτην ἂν ὤφειλε, τί ἐκώλυεν αὐτὸν νὰ προκαλέσῃ ἐγκρισιν τῶν ἰδίων πράξεων ὅτε ἐτιμᾶτο ἰδιαζόντως ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου, καὶ διεύθυνεν ὡς ὑπουργὸς τὰ οἰκονομικά; Τὸ καθ' ἡμᾶς ἀπεκτήσαμεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐγένετο θῦμα τῆς ἰδίας φιλοτιμίας, τῆς ὑπερηφάνου ἐκείνης φιλοτιμίας, ἥτις οὔτε κἂν νὰ συλλογισθῇ συγκαταναεῖε ὅτι δύναται ποτε νὰ ὑπερισχύσῃ κατὰ τῆς ἀρετῆς ἢ πονηρίας.

Καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Ἀμερικῇ καὶ πανταχοῦ ὅπου ἐζῆσεν ὁ Ἀλ. Κοντόσταυλος ἐ-

τιμῆτο ὑπὸ πολλῶν ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐπὶ δὲ βασιλέως Ὀθωνος καὶ ὑπουργῶς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν διωρίσθη καὶ εὐσυνειδήτως διεχειρίσθη τὰ δαμόσια. Εἰ δὲ ἀληθὲς ὅτι τὰ τέκνα εἰσὶν εἰκὼν τῶν ἰδίων πατέρων, οὐδεμία τότε ἀμφιβολία ὅτι ὁ Ἄλ. Κοντάσταυλος ὑπῆρξεν ἐντιμος καὶ χρηστὸς πολίτης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΟΜΙΚΟΣ.

Οὗτος ὁ Νικόλαος Νομικὸς ἀνήκεν εἰς τὴν τάξιν τῶν φιλολόγων, τῶν ἐπιστημόνων ἢ τῶν λογίων ἀλλὰ τοσαύτην εἶχε φιλοπατρίαν καὶ τοσαύτη συνειτέλεσε πάντοτε εἰς τὰ ὠφέλιμα τῆς πατρίδος, ὥστε κηθέλομεν ἀθετήσαι χρέος ἂν καὶ αὐτοῦ δὲν ἐποιοῦμεθα μνησιν. Τὸν Ν. Νομικὸν οὐδ' ἐξ ὀνόματος ἐγινώσκομεν μέχρι τοῦ 1851, ὅτε ἐλάβομεν παρ' αὐτοῦ αὐθόρμητον ἐπιστολὴν ἐξ Ἀγγλίας, δι' ἧς ἐνίσχυεν ἡμᾶς καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν ὁποῖον πρὸ μικροῦ εἶχομεν ἀναλάβει, τὸν τῆς ἐκδόσεως τῆς *Harδώρας*. Τοιαύτην ἐνίσχυσιν ἔδωκε μετὰ τινα ἔτη καὶ πρὸς τοὺς συντάκτας τοῦ *Spreatateur de l' Orient*.

Ἐκτοτε συνεχῶς ἐλαμβάνομεν ἀφορμὴν νὰ τιμῶμεν τὴν φιλοπατρίαν τοῦ ἀνδρὸς, διότι συνέτρεχεν εἰς πάντα τὰ κοινωφελῆ. Καὶ τὸ Ἀμαλίσιον, καὶ τὸ τοῦ Χ. Κώνστα ἔρφανοτροφεῖον, καὶ ἡ Φιλεκαπιδ. ἐταιρεία, καὶ συγγραφεῖς ἐλάβον παρ' αὐτοῦ δι' ἡμῶν βοηθείας, ἐφάμιλλον ἔχοντος κατὰ τοῦτο ἐν Ἀγγλίᾳ ἄλλον ἐπίσης φιλόπατριν, τὸν Ἀριστείδην Εὐμορφόπουλον.

Τὸ 1854 ἔτος, ὅτε ὁ αἰοίδιμος Μαυροκορδάτος ἐπαχείρησε νὰ καταρτίσῃ, ὡς καὶ κατήρτισεν, ἑλληνικὴν ἀτμοπλοικὴν ἐταιρείαν, ὁ Ν. Νομικὸς συνήργησεν ἐκ τῶν πρώτων ἐν Μάντζεστερ εἰς τὰ καταγραφὴν συνδρομῶν καὶ εἰς ἀγορὰν ἀτμοπλοίων. Ἐνθυμούμεθα δὲ πάντες ὅτι ἡ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης συνδρομὴ ὑπῆρξεν ἀνωτέρα τῆς τῶν ἄλλων μερῶν. Ἡ Κυβέρνησις τιμῶσα τὸν ζῆλον τοῦ ἀνδρὸς ἀπέβαιμεν αὐτῷ τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτήρος.

Εἰ καὶ νέος τὴν ἡλικίαν, διότι ἦτο μονοετής ὅτε κατεσπράφη ἡ Χίος σφαγῆντος τῷ πατρὸς αὐτοῦ, σκοπὸν εἶχε νὰ μείνῃ ἄρχιμος ἀποκαθιστάμενος δὲ ἐν Ἀθήναις νὰ δαπανᾷ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ εἰς ἔργα κοινωφελῆ, καὶ ἰδίως εἰς ἐκδόσιν συγγραμμάτων. Ἀτυχῶς ὁμως ἐμπορικῶς περιπέτεια ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ μεταβῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου μετὰ τῶν ἄλλων φροντίδων ἐμερίμνα καὶ διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἀγωγὴν τῶν νεαρῶν αὐτοῦ ἐξαδέλφων.

Μεταβὰς εἰς Κιρκασίαν καὶ Τραπεζοῦντα πρόσεβλήθη ἐσχάτως ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ πόλει ὑπὸ χολέρας· καὶ ἐσώθη μὲν, ἀλλὰ μετὰ τινος ἡμέρας καταληφθεὶς ὑπὸ κακοήθους πυρετοῦ ἀπέθανεν ἐγκαταλιπὼν μητέρα, ἧς μόνος αὐτὸς ἦτο τὸ στήριγμα.

Αἰωνίᾳ ἡ μνήμη τοῦ ἀρίστου τούτου Ἑλλήνος καὶ προσφιλεστάτου ἡμῶν ἱσαδέλφου. †

ΜΑΡΚΟΣ ΜΑΥΡΟΣ.

Τοῦ δὲ Μάρκου Μαύρου ὁ βίος διδάσκει ἡμᾶς τί δύναται νὰ κατορθώσῃ ἡ φιλοτιμία, ἡ δραστηριότης καὶ ἡ ἐπιμέλεια. Γεννηθεὶς ἐν Μυκόνῳ ἐκ ταπεινῶν γονέων μετέβη εἰς Σύραν, ὅπου ματήθη μέχρι τοῦ 1839 ἔτους ἐπάγγελμα ἐπίσης ταπεινόν· ἀλλὰ φλεγομένου ὑπὸ τοῦ πόθου νὰ ἐπιδοθῇ εἰς ἔργα ἀνώτερα καὶ πλατυτέραν ἔχοντα τὴν περιφέρειαν ἀπῆλθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Ἐνταῦθα ἐπλάτυνε τρώνοντι μικρὴν κατὰ μικρὸν τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ, καὶ διὰ τῆς φιλοπονίας καὶ τῆς τιμιότητος, συνεργούσης καὶ τῆς τύχης, διότι, ὡς ἔλεγεν, οὐδέποτε ἔπαθε ζημίαν, ἀπέκτησε περιουσίαν ἣτις ἔταξεν αὐτὸν μετὰ τῶν πρώτων ἐμπόρων. Ἦτο δὲ καὶ φιλόγενής ὁ ἀνὴρ, διότι, ὡς καὶ ἄλλοτε εἶπομεν (1), ὠκοδόμησεν ἰδίᾳ δαπάνῃ, σχολεῖα ἐν Μυκόνῳ, ἐδοθήθει ἐν Ἑλλάδι πτωχοῦς, καὶ τὸ 1862 ἔσπειλε διακοσίαις λίρας πρὸς τὴν ἐθνοφυλακίαν Ἀθηνῶν.

Εἰ καὶ πλούσιος, ἔζη μὲν ἀνέτως μετὰ τῆς πολυκρίθμου αὐτοῦ οἰκογενείας καὶ ἐφιλοφρόνει τοὺς γνωρίμους αὐτοῦ, ἐτήρησεν ὁμως τὰς κυριωτάτας τῶν ἀρχαίων ἔξεων· ἡ ἐπὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἐξουσία ἦτο πατριρχικὴ, οὐδὲν δὲ τῶν τέκνων αὐτοῦ παρενέβη εἰς θεατρικὴν πράστασιν ἐνόσω ἔζη. Ἐν Αἰγύπτῳ συνεχῶς ἐφίερεν εἰς πάντα τὰ κοινὰ, οὐ μόνον τὰ τῆς Ἀλεξανδρείας ὅπου διέμενεν, ἀλλὰ καὶ τοῦ Καΐρου καὶ ἄλλων μερῶν.

Τὸν παρελθόντα Ἰούνιον, ὅτε ἐνέσκηψεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἡ χαλέρα, ἔπεσε θῦμα ἐκ τῶν πρώτων, εἰ καὶ ἀνωμαλὸς ἦτο ἐπὶ τὴν ἡλικίαν καὶ εὐρωστος. Ἡ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἑλληνικὴ κοινωνία ἀπόλεσε βεβαίως ἐν μέλος αὐτῆς ἐκ τῶν διαπρεπεστάτων· ἡμεῖς δὲ οἵτινες ἐγνωρίσαμεν τὸν ἀνδρα καὶ ἀπελάβομεν τῆς εὐγενοῦς φιλοξενίας, καὶ ἐξετιμήσαμεν τὰ ἑλληνικὰ φρονήματα αὐτοῦ, πενθοῦμεν σήμερον ἐπὶ τῇ στερήσει τοῦ ἀγαθοῦ τούτου τέκνου τῆς πατρίδος.

Ν. Δ.

(1) Τόμ. ΙΔ'. σελ. 348.